

Kórusfesztivál Baján Pütkösdváró bajai kórustalálkozót rendeztek immáron VIII. alkalommal, 2016. május 7-8-án.

Tökéletes vendéglátás, nagyszerű szervezés, színvonalas kórusmuzsika. Így lehetne tömören jellemezni a fesztivált, amelyen hat énekkar adott egymásnak randevút.

A Bácskai Kultúrpalotában megrendezett hangversenyen *Szécsi Máté* művészeti vezető köszöntötte a telt házas közönséget. Kiemelte és megköszönte a város összefogását a szervezésben, *Makkai Gézáné*, a Bajai Liszt Kórus karnagyának önzetlen szorgalmát, amely nélkül nem jöhetett volna létre ez a találkozó.

A koncertet a házigazda énekkar, a **Bajai Liszt Ferenc Kórus** nyitotta meg. Színvonalas műsorukból kiemelkedett Tóth Péter: Lángok című darabja, amelyet a szerző az 56-os események emlékére írt, Dsida Jenő szövegére. A gyönyörű szöveg magával ragadta a kórust és közönséget. Az énekkar mindvégig átélten, dinamikailag is hitelesen szólaltatta meg Lassus: Matona mia cara, MacGillwray: Song for the Mira – amelyben a kíséret zongora: Kunosné Dankó Ilona, hegedű: Kubán Lóránd – is ragyogóan szolgálta a kórust, Franz Biebl: Ave: Maria, és Bárdos Lajos: Este van már kórusművét.

Makkai Gézáné karnagy ragyogó kezekkel irányította a nagy múltú, szép hangzású énekkart.

A Musica Viva Kamarakórus, *Lázár Emese* irányításával *Csantavérről* érkezett. Óriási misszió, hogy a nehéz körülmények között működő énekkar ilyen teljesítménnyel ajándékozta meg a publikumot. Műsoruk változatos volt, kiegyenlített, szép hangzásuk – a kis létszám ellenére is

(18 fő) – figyelemre méltó. Különösen tetszett a macedon népdal (Sto mi je Milo) ritmikus előadása. Bárdos Lajos: Hét kurta kórus c. darabját kissé megilletődötten adták elő, de szövegmondásuk így is artikulált, kifejező volt. Erről a kórusról még sokat fogunk hallani.

Az Érsekcsanádi Összhang Kórust *Bálint Márta* vezényelte, zongorán közreműködött Babenyec László. A 8 férfiből és 24 főből álló énekharang különösen a szép férfikari hangzásával tűnt ki. Szokatlan volt, hogy Casciolini: Panis Angelicus művét is magyarul énekeltek. Örömmel hallgattuk Gárdonyi: Szép könyörgés című művét, Mendelssohn: Verleih uns Frieden c. motettájában a szép építkezést csodálhattuk meg. Átütő erővel szólalt meg a ritkán hallható Almássy Kornél: Szent vagy jó Atyánk című imádsága.

A **Dr. Mihálka György Vegyeskar Makóról** érkezett, karnagya: *Gilinger Ildikó*, zongorán közreműködött Benkő Zoltán. Homogén hangzás, választékos műsor jellemezte előadásukat. Különösen szívesen hallgattuk a ritkábban énekelt Simpson: Ave vera corpus, Erőd Iván: Viva la musica, Steiner Béla-Kardos Antal: Vásárhelyi virágének című műveket. Előadásukat jó tempók, átélt éneklés, szép zárlatok jellemezték. Halmos László: Jubilate Deo című darabja volt a legkidolgozottabb, legértetesebb műsorszámuk.

A **Balaton Vox Kórus Koncz Zsuzsanna** vezényletével *Balatonboglárról* érkezett. Közreműködtek: Takácsné Baja Erika (zongora) és Péterdi Gabriella (fuvola). Igényes műsor, átélt éneklés jellemezte műsorukat. Az énekharang hangzásképét meghatározta a szólamok, nemek aránya (12 férfi és 21 nő). Mosonyi Mihály: Liberájában szépek voltak a dinamikai váltások, Karai József: Adok Néked című darabja műsoruk tetőpontja volt. A ritkában hallható Láng István: Szerenád és Kocsár Miklós: Forintos nóták című darabjában a jó szövegmondást, kiváló tempókat csodálhattuk.

A hangverseny záró kórusa, egyben koronája volt a *Dr. Szabó Szabolcs* által vezetett **Komlói Pedagógus Kamarakórus**. Veretes műsorukban nagyítóval is nehéz hibát találni. Udvardy László-József Attila: Tél című kompozíciójában a szép színeket csodálhattuk, Pászti Miklós Lamentójában a szép szólókat, Ramirez: Missa criolla Kyriéjében az örömteli éneklést (még a karnagy is szólózott), Lotti 8-szólamú Crucifixusában gyönyörűek voltak a szólamvezetések, Kodály Zoltán-Petőfi Sándor: A magyar nemzet darabjában a nagyszerű éneklést megszépítette az arcon és hangok harmóniája, miként Kodály Esti dalában is.

A koncert legvégén Knut Nystedt: Laudate – vezényelt: *Dr. Szabó Szabolcs* és Verdi: Rabszolgakórusa hangzott el vezényelt: *Makkai Gézáné*, Petőfi Attila zongorakíséretével, valamennyi kórus előadásában. Külön is köszönjük *Pető Attila* mindenre kiterjedő, kiváló konferálását.

A fesztivál nem verseny volt, így minden kórus díszoklevéllel és ajándékkal térhetett haza. Az értékeléskor *Dr. Kerekesné Pytel Anna* és Nagy

Összkar

Ernő zsűri tagok köszönték meg a kórusoknak és karnagyaiknak a felejthetetlen estét.

Másnap délelőtt a Barátok Templomában ünnepi szentmisén vettek részt a kórusok, zárásként pedig Lukin László sírjánál helyezték el az emlékezés koszorúit.

Még a szombati hangverseny előtti köszöntőben hangzottak el az alábbi megszívlelendő gondolatok, melyeket *Lucen Price*, amerikai gondolkodó vetett papírra :

„Senki se tudja, mi valójában a zene. Előadjuk, hallgatjuk, komponáljuk és beszélünk róla, de valóságos lényét kevéssé ismerjük, mint közeli rokonát, az elektromosságét. Tudjuk, hogy segít elvonatkoztatni, hogy segítségével önmagunk felé fordulhatunk és megtisztulhatunk; tudjuk, hogy a meditáció olyan magasságokba repíti az emberi szellemet, ahol a kreativitás szabadon szárnyalhat; tudjuk, enyhíti a fájdalmainkat, oldja a szorongásainkat, eloszlatja félelmeinket, felpezsdíti kedélyünket, felkorbácsolja bátorságunkat, tiszta és merész gondolatokra buzdít, megacélozza az akaratot, finomítja az ízlést, felderíti a szívet, ösztönzi az intellektust, és még sok egyéb érdekes, csodálatos dolgokra képes. És mégis, hiába tudjuk és cselekedjük ezt, nem ismerjük a zene mibenlétét. Talán az egyetlen lehetséges válasz az, hogy a zene maga a Teremtés.”

A két napos bajai rendezvény igazolta a fenti szavakat.

Nagy Ernő